

Ikt. sz. : EIB/48-1/2012.

EIB-24/2012. sz. ülés
(EIB-77/2010-2014. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v *

az Országgyűlés **Európai ügyek bizottságának**
2012. július 2-án, hétfőn, 11 óra 04 perckor
az Országház főemelet 61. számú tanácstermében
megtartott üléséről

**A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.*

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Elnöki bevezető, a napirend elfogadása</i>	5
<i>Magyarország 2013. évi központi költségvetéséről szóló T/7655. számú törvényjavaslat (A bizottság feladatkörébe tartozó módosító javaslatok megvitatása)</i>	5
<i>Magyarország európai uniós tagságával összefüggő kérdésekről és az európai integráció helyzetéről (2011) szóló J/7413. számú jelentés általános vitája</i>	8
<i>Az elnök felvezetője</i>	8
<i>Győri Enikő tájékoztatója</i>	9
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	13
<i>Győri Enikő válaszai</i>	21
<i>Határozathozatal</i>	25
<i>Egyebek</i>	26

Napirendi javaslat

- 1. Magyarország 2013. évi központi költségvetéséről** szóló T/7655. számú törvényjavaslat *(A bizottság feladatkörébe tartozó módosító javaslatok megvitatása)*
- 2. Magyarország európai uniós tagságával összefüggő kérdésekről és az európai integráció helyzetéről (2011)** szóló J/7413. számú jelentés általános vitája
- 3. Egyebek**

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Dr. Hörcsik Richárd** (Fidesz), a bizottság elnöke

Firtl Máttyás (KDNP), a bizottság alelnöke
 Mile Lajos (LMP), a bizottság alelnöke
 Bebes István (Fidesz)
 Dr. Braun Márton (Fidesz)
 Ékes József (Fidesz)
 Gyopáros Alpár (Fidesz)
 Ivanics Ferenc (Fidesz)
 Lipők Sándor (Fidesz)
 Dr. Mengyi Roland (Fidesz)
 Nógrádi Zoltán (Fidesz)
 Dr. Szalay Péter (Fidesz)
 Tessely Zoltán (Fidesz)
 Ughy Attila (Fidesz)
 Dr. Vejkey Imre (KDNP)
 Káli Sándor (MSZP)
 Balczó Zoltán (Jobbik)
 Bana Tibor (Jobbik)
 Murányi Levente (Jobbik)

Helyettesítési megbízást adott

Firtl Máttyás (KDNP) távozása idejére dr. Hörcsik Richárdnak (Fidesz)
 Ékes József (Fidesz) távozása után Ivanics Ferencnek (Fidesz)
 Gyopáros Alpár (Fidesz) távozása után Lipők Sándornak (Fidesz)
 Dr. Mengyi Roland (Fidesz) távozása után Ughy Attilának (Fidesz)
 Nógrádi Zoltán (Fidesz) távozása után dr. Szalay Péternek (Fidesz)
 Tessely Zoltán (Fidesz) távozása után dr. Braun Mártonnak (Fidesz)
 Ughy Attila (Fidesz) megérkezéséig Bebes Istvánnak (Fidesz)
 Dr. Botka László (MSZP) Káli Sándornak (MSZP)
 Dr. Vejkey Imre (KDNP) megérkezéséig Firtl Máttyásnak (KDNP)

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Földiák Gergely főosztályvezető (Nemzetgazdasági Minisztérium)
 Győri Enikő EU-ügyekért felelős államtitkár (Külügyminisztérium)

Megjelentek

Lajtár Mónika főosztályvezető-helyettes (Nemzetgazdasági Minisztérium)
 Baranyai Gábor helyettes államtitkár (Külügyminisztérium)
 Dr. Margitay-Becht Beáta főosztályvezető (Külügyminisztérium)
 Ódor Bálint helyettes államtitkár (EU-ügyekért Felelős Helyettes Államtitkárság, Külügyminisztérium)
 Pelczné dr. Gáll Ildikó (Európai Parlament magyarországi képviselője)

(Az ülés kezdetének időpontja: 11 óra 04 perc)

Elnöki bevezető, a napirend elfogadása

DR. HÖRCSIK RICHÁRD (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó napot kívánok, hölgyeim és uraim! Az Országgyűlés Európai ügyek bizottságának ülését megnyitom.

Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat, köszöntöm az Országgyűlés Hivatalának munkatársait, meghívott vendégeinket, a napirendi pont előadóit és a sajtó igen tisztelt képviselőit.

Az aláírt jelenléti ív alapján megállapítom, hogy bizottságunk határozatképes. Eseti képviselői megbízásokat jelentek be: Firtl Máttyás alelnök úr képviseli Vejkey Imrét; Káli Sándor képviseli Botka Lászlót és Bebes István Ughy Attilát.

Képviselőtársaim a törvényi előírásnak megfelelően elektronikus úton megkapták a napirendi pontokra vonatkozó javaslatokat. Két napirendi pontot terveztünk. Az első: Magyarország 2013. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslat, a bizottság feladatkörébe tartozó módosító javaslatok megvitatása. A második: Magyarország európai uniós tagságával összefüggő kérdésekről és az európai integráció helyzetéről szóló 2011. évi jelentés, amit J/7413. szám alatt kaptak kézhez képviselőtársaim. Itt az általános vitára való alkalmasságról kell döntenünk. *(Ughy Attila megérkezik a bizottság ülésére.)*

Kérdezem, van-e valakinek ezzel kapcsolatban kérdése, véleménye. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem látok ilyet.

Akkor szavazásra teszem fel: ki az, aki támogatja a napirendi pontok előbb jelzett megtárgyalását. *(Szavazás.)* Megállapítom a jegyzőkönyv számára, hogy bizottságunk egyhangúlag elfogadta a napirendi pontokat. Köszönöm szépen.

Magyarország 2013. évi központi költségvetéséről szóló T/7655. számú törvényjavaslat (A bizottság feladatkörébe tartozó módosító javaslatok megvitatása)

Akkor hozzákezdünk az első napirendi pont megtárgyalásához: Magyarország 2013. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslat. A bizottság feladatkörébe tartozó módosító javaslatokról kell döntenünk. Köszöntöm Földiák Gergely főosztályvezető urat és munkatársát, akik a kormány képviselőjében jelentek meg. *(Dr. Vejkey Imre megérkezik a bizottság ülésére.)*

Tisztelt Képviselőtársaim! Bizottságunk munkatársai átnézték a beadott módosító javaslatokat, és a bizottságunk feladatkörébe tartozó módosító javaslatokat kigyűjtötték, amiket képviselőtársaim szintén megkaptak. Így most ezen sillabusz alapján próbálunk haladni, és minden egyes módosítóról szavazni.

Az első módosító javaslat 182. szám alatt Z. Kárpát Dániel képviselő úr javaslata. Kérdezem, kíván-e valaki mellette vagy ellene szólani. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem látok ilyen jelzést.

Kérdezem a kormány képviselőjét.

FÖLDIÁK GERGELY (Nemzetgazdasági Minisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Nem támogatja. Kérdezem képviselőtársaimat, ki az, aki támogatja Z. Kárpát Dániel előbb jelzett módosító javaslatát. *(Szavazás.)* 3 igen szavazat. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 16 nem szavazat. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* 1 tartózkodással az egyharmadot sem kapta meg.

Következik a 183. pontban Z. Kárpát Dániel képviselő úr módosító javaslata. Kérdezem, kíván-e valaki mellette vagy ellene szólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem látok ilyen jelzést.

Kérdezem a kormány képviselőjét.

FÖLDIÁK GERGELY (Nemzetgazdasági Minisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Nem támogatja. Kérdezem képviselőtársaimat, ki az, aki támogatja Z. Kárpát képviselő úr előbb jelzett módosító javaslatát. *(Szavazás.)* 3 igen szavazat. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 16 nem szavazat. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* 1 tartózkodással az egyharmadot sem kapta meg.

Következik 186. szám alatt Szabó Rebeka és Jávor Benedek képviselők módosító javaslata. Kérdezem, kíván-e valaki mellette vagy ellene szólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem látok ilyen jelzést.

Kérdezem a kormány képviselőjét.

FÖLDIÁK GERGELY (Nemzetgazdasági Minisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Nem támogatja. Kérdezem képviselőtársaimat, ki az, aki támogatja Szabó Rebeka és Jávor Benedek képviselők javaslatát. *(Szavazás.)* 4 igen szavazat. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 15 nem szavazat. Ki tartózkodik? *(Senki sem jelentkezik.)* Az egyharmadot sem kapta meg.

A következő a 238. számon található, Scheiring Gábor képviselő úr javaslata. Kérdezem, kíván-e valaki mellette vagy ellene szólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem látok ilyen jelzést.

Kérdezem a kormány képviselőjét.

FÖLDIÁK GERGELY (Nemzetgazdasági Minisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Nem támogatja. Kérdezem képviselőtársaimat, ki az, aki támogatja Scheiring Gábor képviselő úr javaslatát. *(Szavazás.)* 1 igen szavazat. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 16 nem szavazat. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* 3 tartózkodással az egyharmadot sem kapta meg.

Következik 269. szám alatt Jávor Benedek képviselő úr módosító javaslata. Kérdezem, kíván-e valaki mellette vagy ellene szólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem látok ilyen jelzést.

Kérdezem a kormány képviselőjét.

FÖLDIÁK GERGELY (Nemzetgazdasági Minisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Nem támogatja. Kérdezem képviselőtársaimat, ki az, aki támogatja Jávor Benedek képviselő úr javaslatát. *(Szavazás.)* 1 igen szavazat. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 19 nem szavazat. Ki tartózkodott? *(Senki sem jelentkezik.)* Tartózkodás nélkül az egyharmadot sem kapta meg.

270. szám alatt Szabó Rebeka és Jávor Benedek képviselők módosító javaslata. Kérdezem, kíván-e valaki mellette vagy ellene szólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem látok ilyen jelzést.

Kérdezem a kormány képviselőjét.

FÖLDIÁK GERGELY (Nemzetgazdasági Minisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Nem támogatja. Kérdezem képviselőtársaimat, ki az, aki támogatja Szabó Rebeka és Jávor Benedek képviselők javaslatát. *(Szavazás.)* 4 igen szavazat. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 16 nem szavazat. Ki tartózkodott? *(Senki sem jelentkezik.)* Tartózkodás nélkül az egyharmadot sem kapta meg.

272. szám alatt szintén Szabó Rebeka és Jávor Benedek nyújtott be módosító javaslatot. Kérdezem, kíván-e valaki mellette vagy ellene szólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem látok ilyen jelzést.

Kérdezem a kormány képviselőjét.

FÖLDIÁK GERGELY (Nemzetgazdasági Minisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Nem támogatja. Kérdezem képviselőtársaimat, ki az, aki támogatja Szabó Rebeka és Jávor Benedek javaslatát. *(Szavazás.)* 4 igen szavazat. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 16 nem szavazat. Ki tartózkodott? *(Senki sem jelentkezik.)* Tartózkodás nélkül az egyharmadot sem kapta meg.

274. szám alatt Jávor Benedek képviselő úr módosító javaslata. Kérdezem, kíván-e valaki mellette vagy ellene szólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem látok ilyen jelzést.

Kérdezem a kormány képviselőjét.

FÖLDIÁK GERGELY (Nemzetgazdasági Minisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Nem támogatja. Kérdezem képviselőtársaimat, ki az, aki támogatja Jávor Benedek képviselő úr javaslatát. *(Szavazás.)* 4 igen szavazat. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 16 nem szavazat. Ki tartózkodott? *(Senki sem jelentkezik.)* Tartózkodás nélkül az egyharmadot sem kapta meg.

Következik 275. szám alatt szintén Jávor Benedek képviselő úr módosítása. Kérdezem, kíván-e valaki mellette vagy ellene szólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem látok ilyen jelzést.

Kérdezem a kormány képviselőjét.

FÖLDIÁK GERGELY (Nemzetgazdasági Minisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Nem támogatja. Kérdezem képviselőtársaimat, ki az, aki támogatja Jávor Benedek képviselő úr javaslatát. *(Szavazás.)* 4 igen szavazat. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 16 nem szavazat. Ki tartózkodott? *(Senki sem jelentkezik.)* Tartózkodás nélkül az egyharmadot sem kapta meg.

Következik 276. szám alatt Szabó Rebeka és Jávor Benedek képviselők módosítása. Kérdezem, kíván-e valaki mellette vagy ellene szólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem látok ilyen jelzést.

Kérdezem a kormány képviselőjét.

FÖLDIÁK GERGELY (Nemzetgazdasági Minisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Nem támogatja. Kérdezem képviselőtársaimat, ki az, aki támogatja Szabó Rebeka és Jávor Benedek képviselők módosító javaslatát. *(Szavazás.)* 4 igen szavazat. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 16 nem szavazat. Ki tartózkodott? *(Senki sem jelentkezik.)* Tartózkodás nélkül az egyharmadot sem kapta meg.

Következik 526. szám alatt Gaudi-Nagy Tamás képviselő úr módosítása. Kérdezem, kíván-e valaki mellette vagy ellene szólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem látok ilyen jelzést.

Kérdezem a kormány képviselőjét.

FÖLDIÁK GERGELY (Nemzetgazdasági Minisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Nem támogatja. Kérdezem képviselőtársaimat, ki az, aki támogatja Gaudi-Nagy Tamás képviselő úr módosító javaslatát. *(Szavazás.)* 5 igen szavazat. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 15 nem szavazat. Ki tartózkodott? *(Senki sem jelentkezik.)* Tartózkodás nélkül az egyharmadot sem kapta meg.

Végül az 561. pontban Ertsey Katalin és Szabó Timea képviselő asszonyok módosító javaslata. Kérdezem, kíván-e valaki mellette vagy ellene szólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem látok ilyen jelzést.

Kérdezem a kormány képviselőjét.

FÖLDIÁK GERGELY (Nemzetgazdasági Minisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Nem támogatja. Kérdezem képviselőtársaimat, ki az, aki támogatja Ertsey Katalin és Szabó Timea képviselők módosító javaslatát. *(Szavazás.)* 1 igen szavazat. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 16 nem szavazat. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* 3 tartózkodással az egyharmadot sem kapta meg.

Köszönjük szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! A módosító javaslatokról való szavazások végére értünk.

Következik a második napirendi pontunk. Technikai szünetet rendelék el, mert Győri Enikő államtitkár asszony úton van a bizottságunkhoz. Pár perc türelmet kérek, kérem, hogy senki ne menjen el!

(Szünet: 11.15 - 11.23.)

Magyarország európai uniós tagságával összefüggő kérdésekről és az európai integráció helyzetéről (2011) szóló J/7413. számú jelentés általános vitája

ELNÖK: Folytatjuk bizottsági ülésünket. Köszöntöm Győri Enikő államtitkár asszonyt és Baranyai Gábor helyettes államtitkár urat, a napirendi pont előadóit. *(Dr. Mengyi Roland távozik a bizottság üléséről.)*

A második napirendi pontunk: Magyarország európai uniós tagságával összefüggő kérdésekről és az európai integráció helyzetéről szóló jelentés megtárgyalása, az általános vitára való alkalmasságáról szavazunk. Ezt a jelentést J/7413. szám alatt kapták meg képviselőtársaim. *(Pelczné dr. Gáll Ildikó megérkezik a bizottság ülésére.)*

Az elnök felvezetője

Tisztelt Bizottság! A kormány hetedik alkalommal nyújtotta be uniós tagságunkat értékelő éves jelentését, összhangban az Országgyűlésről 2012. évi XXXVI. törvény 69. § (5) bekezdésével. Legutóbb hasonló indítványt, ha jól emlékszem, 2011-ben, március 8-án tárgyaltunk meg az Európai ügyek bizottságának ülésén.

Az idei jelentés gerincét a Tanács magyar elnökségének az értékelése képezi - külön köszönjük az államtitkár asszonynak, illetőleg a miniszter úrnak, hogy ezt belevették a jelentésbe -, amely kiegészül a 2011-es közép-európai év eredményeivel, valamint az uniós források hazai felhasználásának rövid bemutatásával.

Szokásunkhoz híven megadom a szót az államtitkár asszonynak, illetve a helyettes államtitkár úrnak, hogy tartsák meg expozéjukat, és utána lehetőség kínálkozik képviselőtársaimnak, hogy véleményt mondjanak, egyúttal a kérdéseiket is feltegyék. Átadom a szót az államtitkár asszonynak!

Győri Enikő tájékoztatója

GYŐRI ENIKŐ EU-ügyekért felelős államtitkár (Külügyminisztérium): Nagyon szépen köszönöm, elnök úr, és először is engedje meg, hogy megköszönjem a rugalmasságukat. Két, egymás utáni értekezletről jöttem, és nem tudtam előbb felállni. Köszönöm, hogy így kaptam egy későbbi kezdésre való lehetőséget.

Margitay-Becht Beáta főosztályvezető asszony is itt van mellettem. Ódor Bálint helyettes államtitkár úr, európai igazgatónk pedig még csatlakozni fog, őt még ott hagytam, ahonnan én eljöttem.

Az lenne a javaslatom, elnök úr, hogy én röviden beszélnék erről a jelentésről, de tekintettel arra, hogy az Európai Tanács ülésén vagyunk túl, azt gondolom, fontos döntések születtek. Picit úgy érezném, mintha egy időutazás lenne, ha én most a 2011. évről beszélnék, úgyhogy én készen állok arra, hogy ha a tisztelt bizottság igényt tart rá, akkor beszéljünk az Európai Tanácsról. A jelentés egyébként fontos, tehát én közreműködője voltam annak idején bizottsági munkatársként, amikor '93-ban arról döntöttünk, hogy évente készüljön egy ilyen integrációs jelentés. Tehát a dolgot én fontosnak tartom, csak azt hiszem, hogy talán szerencsésebb, ha most inkább a friss fejleményekről beszélünk.

ELNÖK: Én is javasolni szerettem volna, hiszen a jelentést mindenki olvasta. Már több hete a képviselők birtokába jutott, viszont mindenkit inkább az európai csúcson történt dolgok érdeklik, amiket a sajtóból hallottunk. Ezt általában érdeklődéssel fogadtuk, de a bennfentesektől várnánk a tájékoztatást.

Ez annál is inkább egyfajta felkészítése lenne képviselőtársaimnak, hiszen a miniszterelnök úr egy órákor napirend előtt be fog számolni az európai csúcson történekről, így akkor abszolút tájékoztatva lesznek képviselőtársaim. Akkor szerintem erről a jelentésről három mondatot, vagy ahogy érzi, államtitkár asszony, és akkor inkább a csúcsról beszéljen. Utána szabad a pálya. Szerintem ez az izgalmas, ez az up-to-date, ezzel foglalkozunk!

GYŐRI ENIKŐ EU-ügyekért felelős államtitkár (Külügyminisztérium): Köszönöm szépen, elnök úr. Akkor a jelentésről annyit, hogy a 2011. év első fele a magyar elnökségről szólt, folyamatosan itt voltunk, beszámoltunk.

Azt gondolom, hogy a 2011 januárjában lefektetett programunkat 98 százalékban tudtuk hozni. A legmaradandóbbnak továbbra is a horvát csatlakozási tárgyalások lezárulását érzem, annál is inkább, mert azóta minden olyan ország, amelyik akkoriban nehéz ellenfélnek bizonyult, és nagyon sokat kellett dolgoznunk, hogy végül ők is rábólintsanak, az egyhangúságról van szó, mind azt mondja, hogy jó, hogy a magyar elnökség akkor erősen vitte ezt a témát, mert különben jó eséllyel az év második felében sem tudták volna lezárni, annyira sok egyéb fronton voltak nyitott kérdések, hogy valószínűleg a lendület nem lett volna meg.

És akkor menjünk egy picit tovább, vagy vezessünk át napjainkra. Azért Montenegróval kapcsolatban most az európai csúcson született a legfőbb politikai állásfoglalás, hogy akkor a csatlakozási tárgyalások el is indulhatnak, és ez meg is történt a pénteki napon. Illetve még tavaly a lengyel elnökség alatt az állam- és kormányfők akkor nyitva hagyták, hogy Szerbia tagjelöltsége meglegyen. Ezt egyébként a magyar miniszterelnöknek négyszer kellett interveniálnia a decemberi csúcson a bővítési momentum fennmaradása érdekében, és ez idén tavasszal meg is történt.

Tehát azt gondolom, hogy amit a magyar elnökség alatt a bővítés terén elkezdtünk, az a lendület tulajdonképpen még mindig tart, és a folyamat egyre bonyolultabbá válik. Tehát a montenegrói csatlakozási folyamat még a horváthoz képest is bonyolultabb lesz, ami már jóval bonyolultabb volt, mint annak idején mondjuk a 2004-es vagy a 2007-es bővítés. Úgyhogy a jelölteket mindenképpen egy komoly kihívás elé állítja.

De Magyarország annak a híve volt a horvát ügyben is, meg azóta is, hogy ne támasszunk lehetetlen feltételeket, mert aztán már olyan bürokratikusá tesszük az eljárást, hogy megöljük vele ezen országok erőfeszítéseit. Most az Általános Ügyek Tanácsán kedden én azt mondtam, hogy akkor még elfogadjuk ezt az utolsó kompromisszumos javaslatot, hogy még mi mindent kell Horvátországnak, különösen alapjogi, bel- és igazságügyekben teljesítenie, de most már ne találjunk ki több akadályt, mert akkor az már egy ilyen átláthatatlan rendszerhez vezetne.

A gazdasági kormányzás volt még egy komoly eredményünk. Azt is látjuk, hogy hova fejlődött tovább 2011-ben. Lett egy stabilitási unió, most lesz, most van szentesítés alatt egy kettős csomag a gazdaságpolitikai koordinációról. És ez az a kérdés, amelyben az Európai Tanács most még továbblépett.

És a magyar elnökség alatt folyt először egy európai szemeszter nevű gyakorlat, amikor a tagállamok vállalásokat tesznek, azokat a Bizottság minősíti, ajánlásokat fogalmaz meg, amelyeket a Tanács szentesít. Ez most másodszor történt meg. Tehát mi csináltuk meg először, most másodszor, és ezeket az Európai Tanács is szentesítette.

És a magyar elnökség alatt indítottunk olyan kohéziós politikai és agrárpolitikai állásfoglalásokat, amelyekre mind a mai napig vissza tudunk utalni, amikor zajlik a többéves pénzügyi keretnek a vitája, és látjuk, hogy ez egy nagyon komoly csata. Kohéziós politikában az induló bizottsági tervezet, amely a magyar elnökség utolsó előtti napján jelent meg, egy komoly veszteséget irányzott elő. Erről én itt ezt a bizottságot már részletesen tájékoztattam, illetve az agrárbizottságban is voltam már az egyes szaktémákat kibontani, hogy a képviselők is láthassák, hogy pontosan mi folyik, és hogy alakul a magyar érdek.

Ez mind a 2011. év második felében, mind ennek a félévnek volt a slágertémája, és az állam- és kormányfők pedig most csütörtökön-pénteken foglalkoztak vele első szinten, és tulajdonképpen a politikai alku mostantól ezen a szinten lesz. A Tanács, az Általános Ügyek Tanácsa pedig aládolgozik az állam- és kormányfőknek.

A cél az, hogy az év végéig legyen egy megállapodás. Ez benne van az európai csúcsonak a záróközleményében is. Ez magyar szempontból kedvező. Semmi értelme, hogy még ki tudja, hány hónapot töltsünk az egymásnak feszüléssel. És a kohéziós politikáról én azért nem mondanám, hogy most jobban állunk, de hogy azért a politikai klíma a kohéziós politika körül óvatosan javul, ez egyértelmű, és ezt is visszatükrözik a csúcs nyilatkozatai. *(Ódor Bálint megérkezik a bizottság ülésére.)*

Ami az egységes piacot illeti, ott pedig a magyar elnökség tárgyalta ki az európai szabadalommal kapcsolatos szabályozást, ami utána egy évre meghalt, nem sikerült egyetlen kérdésben a három európai uniós tagállamnak megállapodnia. Ez nem volt más, minthogy az Európai Szabadalmi Bíróságnak hol legyen a székhelye. Mostanra sikerült egy politikai kompromisszumot a dán elnökségnek összehoznia, és ami nagyon fontos magyar szempontból, egyrészt, hogy ez végre lesz, tehát ez mind a kis-, középvállalkozások szempontjából döntő jelentőségű. Azt szokták mondani, hogy 20 ezer dollár körül volt Európában egy szabadalom bejegyzése, ez most 1,5 ezer euróra fog lemenni. Tehát azért ez egy óriási könnyebbség lenne. Kár, hogy elment egy év a Szabadalmi Bíróság székhelye körüli vitával.

Viszont azt már tavaly sikerült rögzíteni, hogy a bírák képzésének a helyszíne Budapest lesz, tehát itt fogják az európai szabadalmi bírakat trénelni. És ezt sikerült megtartanunk, tehát ez itt a nagy alkudozásban sem vezett el. És én ezt mindenképpen annak elismerésének tekintem, hogy a magyar elnökség 2011 első félévében nagyon keményen küzdött azért, hogy ez az európai szabadalom létrejöjjön.

Említettem még, hogy a több éves pénzügyi keret és a kohéziós politika most az egyik legfontosabb terület, ahol küzdünk. Itt ami nagy eredmény, hogy tulajdonképpen magyar, majd lengyel társulással működtettük 2011-től, és működtetjük mind a mai napig az

ügynevezett kohézió barátai országcsoportot, aminek nem más a célja, minthogy a kohéziós politika mellett legyen egy egyértelmű politikai kiállítás.

Amíg ezzel kapcsolatban a nagy többség még szkeptikus volt tavaly, most ott tartunk, hogy a mostani Általános Ügyek Tanácsán már tizenöt ország írt alá egy olyan dokumentumot, amely megfelelő válasz a nettó befizetőknél, az ügynevezett better spending, tehát jobb forráselköltési kezdeményezés. Mi egy „quality investment”, tehát egy „minőségi befektetés” című dokumentummal válaszoltunk erre, hiszen mindannyiunknak érdeke, hogy az uniós pénzeket szabályszerűen és hatékonyan költjük el. Erre mi készen állunk, de mindig hozzátesszük, hogy a hatékony forrásköltés nem jelenti azt, hogy emiatt kevesebb forrást költünk el.

Tehát ezt nagy sikernek tartom, hogy a nehéz kezdet után tulajdonképpen ennek az országcsoportnak a tagjai felismerték, hogy van értelme együtt küzdeni a kohéziós politika fennmaradásáért és megfelelő finanszírozásáért.

Ami még megoldatlan ügy, az a román-bolgár schengeni csatlakozás. Mi ki tudtuk mondani azt a magyar elnökség alatt, hogy ők tulajdonképpen ami a szabályok szerint elvárás, azt teljesítették. Néhány tagállam, csökkenő számú tagállam, ellenállt annak a kimondásának, hogy akkor mikor is történik meg ez a csatlakozás, úgyhogy most ott tartunk, hogy abban bízunk, hogy Hollandiában, amelyik az utolsó nehéz ellenfélnek számít a kérdésben, választások lesznek, de még mindig van egy esély arra, egy évvel ezelőtt ugyanezt mondtuk, hogy ősszel kimondják, hogy egy fokozatos csatlakozással, tehát először csak a repülőterek megnyitásával, majd csak későbbi szakaszban a szárazföldi határok megnyitásával e két ország a schengeni övezet tagja legyen.

Én áttérnék a csúcsra. Már így is részben érintettem, és azokat akkor nem fogom elismételni. Azt hiszem, hogy a sajtó elég bő terjedelemben tudósított arról, hogy mind a hosszú távú, mind a rövid távú válságkezelésben komoly előrelépés történt, és a piacok - bár a mai adatokat annyira nem láttam, de mintha még most is tartana a lendület - pozitívan reagáltak le a csúcs fejleményeit.

Ami egyértelművé vált, hogy az, hogy megállapodunk arról, hogy milyen irányba fogunk majd közép- és hosszabb távon elmozdulni, az nem elegendő. Tehát a helyzetet azonnal kezelni kell, és ezt tulajdonképpen most a csúcs elérte, tehát nagyon konkrét intézkedésekről is született döntés. Egyrészt a spanyol-olasz problémák kapcsán, hogy a bankok közvetlenül is fordulhassanak az uniós válságkezelő alaphoz forrásért, ezt megkapták a követelések kielégítésének sorrendjében, és nem élveznek majd előnyt az állami szereplők ahhoz képest, ami a magánszférát jelenti. Tehát ezek olyan lépések, amelyek az euróövezet stabilitását növelik, és elsőrendű magyar érdek, hogy ez így legyen, hiszen a forint árfolyama is nagyon erősen kitett annak, hogy az eurózónában hogy alakul mondjuk az egyes országok sorsa.

Én most magyar szempontból mondanám végig a legfontosabb kérdéseket. Említettem, hogy az európai szemesztert a magyar elnökség alatt csináltuk meg először. Most a dán elnökség vitte végig a második szemesztert. Kaptunk országspecifikus ajánlásokat. Úgy tudom, hogy erről az NGM itt részletesen beszámolt. Hét pontot kaptunk, és mi három pontban reagáltunk most a csúcs záródokumentumához benyújtott egyoldalú nyilatkozattal. Nem voltunk egyedül. Úgy tudom, hogy a belgák, a luxemburgiak, a máltaiak szintén csatoltak egyoldalú nyilatkozatot. Azt szeretnék ezen országokkal közösen, hogyha a Bizottság nyitottabb fülekkel hallgatná a tagállamok véleményét a hozzájuk címzett ajánlásokról. Mi egyrészt olyan témákra reagáltunk, amiket már magunk is teszünk. Itt utalnék arra, hogy a munkát terhelő adózást a magyar kormány egyértelműen igyekszik csökkenteni, átterhelni a fogyasztásra és a forgalomra. Másrészt a nagy alapterületű kiskereskedelmi egységek engedélyezésében szeretnénk, ha megfelelő szabályozást alakíthatnánk ki, hogy ne legyen ránk se szigorúbb szabály, mint mondjuk ami az Európai

Unió tagállamaiban van. És a közszolgáltatások árszabályozásával kapcsolatos bizottsági ajánlással kapcsolatosan is volt megjegyzésünk, de mondom, ez nem egyedi eset. Szükség van arra, hogy egy megfelelő párbeszéd folyjon az Európai Bizottsággal.

Rögzítettük magyar kezdeményezésre a szövegben, hogy ami a hálózatos iparágakat illeti, ez elsősorban a közszolgáltatásokat jelenti, tehát amik a lakosság szempontjából legárérzékenyebb szektorok, ott a tisztességes verseny feltételeit biztosítani kell. Ez a magyar miniszterelnök kérésére került bele a szövegbe.

Említettem a kohéziós politika fontosságát. Itt V4-es kezdeményezésre, illetve a kohézió barátai országcsoport fellépésére a szöveg egyértelműen leszögezi, hogy a kohéziós politika egy befektetés a jövőbe. Növekedés- és foglalkoztatásbarát, tehát van egy konkrét eszköz a kezünkben ahhoz, hogy végre a munkahelyteremtésben is előbbre lépjünk.

Növekedési csomagot fogadott el a csúcs, 120 milliárd euróban, ennek is egyik eleme a kohéziós pénzek átcsoportosítása. Szintén visegrádi kezdeményezésre került be a szövegbe, hogy a tagállamok áttekinthessék a 2007-2013 közötti forrásaik felhasználását, és kérjenek, amennyiben úgy látják, hogy az szükséges, átcsoportosítást, pontosan a foglalkoztatás és a növekedés indukálása érdekében. A magyar kormány ezt teszi, a fejlesztéspolitikai kabinettel és titkársággal folyik egy egyeztetés. Lett egy önerőalap, egy 30 százalékos előlegfizetési kezdeményezés. Ez mind azt célozza, hogy a meglévő forrásokat el tudjuk költeni szabályszerűen és megfelelő hatékonysággal.

Ami a hosszabb távú intézkedéseket illeti. Herman Van Rompuy vezetésével az Európai Központi Bank elnöke, az Európai Bizottság elnöke és az eurócsoport elnöke készített egy közös dokumentumot. Ez kedd óta rendelkezésre áll, az interneten is olvasható, amely az igazi gazdasági és pénzügyi unió irányába való előrelépést szögezi le célul. Négy alkotóeleme van. Egy szorosabb pénzügyi egyeztetést, egy költségvetési uniót és egy gazdaságpolitikai koordinációt emel ki, majd mindehhez, mivel ezek nagyon komoly, szuverenitást érintő kérdések, egy fokozott demokratikus elszámoltatás- és legitimitás-megteremtést is célul tűz ki. Ez egy terv, ez egy közép- és hosszú távra szóló vízió.

Az első, a pénzügyi része az tulajdonképpen a bankunió terve. Ne felejtjük el, hogy van már egy konkrét jogszabálytervezet az asztalunkon, amivel az Európai Bizottság június 6-án jelent meg egy bankszanálási alapról, ami még csak egy kezdeményezés, és mondjuk az első csírája annak, hogy majd legyen egy bankunió. Magyarország akkor fogja tudni az egyes építőelemek tekintetében megmondani a konkrét véleményét, hogyha azt látjuk, hogy pontosan mit jelent. Most még azért annak kapcsán, hogy bankunió, tudjuk, hogy a közös szabálykönyvtől kezdve, a közös felügyeleten át, majd pedig egy akár bankszanálási alapig kívánunk eljutni, aminek az értelme az lenne, hogy ne az államok pénzből, a költségvetés terhére kelljen bajba került pénzügyi intézményeket megmenteni, hanem legyen egy erre a célra létrehozott és a bankok által finanszírozott alap. Tehát ez még egy hosszú menetelés, ami előttünk van. A legfontosabb, hogy ott ülünk az asztalnál, elmondhatjuk a véleményünket, közösen alakítjuk ki a szabályokat, és majd eldönthetjük, hogy mely elemekhez és mikor kívánunk csatlakozni.

Ezeknek az intézkedéseknek a nagy része az eurózóna országaira fog vonatkozni, de itt még minden egyes részletkérdés kapcsán - ahogy annak idején a stabilitási uniónál is ez volt a magyar álláspontnak a legfontosabb eleme, hogy lássuk világosan, hogy mik a szabályok, mikortól érvényesek és kikre - a vízió kimunkálásában tehát ott leszünk, és majd a megfelelő konkrétumok ismeretében döntjük el, hogy mikor mihez kívánunk csatlakozni.

A növekedési csomagnak a kohéziós politikán túl alkotóeleme még az Európai Beruházási Bank feltökésítése, illetve az úgynevezett projektkötvények útrairndítása. Erről egyébként az Európai Parlament és a Tanács már meg is állapodott, amitől azt reméljük, hogy ezzel az államadósságot nem növelő forrásbővítéssel megint a kis- és középvállalkozások juthatnak könnyebben forráshoz.

És az is szerepel az Európai Tanács következtetéseiben, hogy megfelelő forrásokat kell a gazdaság számára biztosítani, mert amíg ez nincs így, addig nem lesz növekedés.

Elnök úr, én azt gondolom, a csúcson az, hogy egyszerre kell növekedni és munkahelyeket teremteni, és ugyanakkor fegyelmetten gazdálkodni és felelősségteljes költségvetési politikát vinni, egyértelműen ez az irány győzött, nem egyik tábor vagy másik tábor. Az a politika, amit a magyar kormány két éve próbál vinni, az az európai szinten is rögzített irány. És tulajdonképpen hogy a tagállamok ezeket a célokat hogyan érik el, azokról szólnak az országspecifikus ajánlások, amelyekhez azért többen fűztek olyan megjegyzéseket, hogy akkor most biztos, hogy mindent-e, és hogy hogyan éadjuk el a közös célokat, azt nem biztos, hogy részletekbe menően kell szabályozni.

Én győzelmi jelentést nem mondanék, de azt gondolom, hogy az első piaci reakciók pozitívak. Nagyon komolyan, minden egyes részletkérdésben volt magyar vélemény, és ezeknek a véleményeknek a nagy része beépült a dokumentumokba. Úgyhogy én azt gondolom, hogy mind a magyar gazdaságpolitika nyert egy visszaigazolást, mind pedig az eurózóna stabilitása terén komoly előrelépés történt Brüsszelben csütörtökön és pénteken. Köszönöm szépen.

Időközben megérkezett Ódor Bálint helyettes államtitkár úr is, úgyhogy teljes erőnkkel felvonultunk.

Kérdések, hozzászólások

ELNÖK: Köszöntöm a helyettes államtitkár urat. Kérdezem, hogy kívánják-e kiegészíteni. *(Győri Enikő: A kérdésekre válaszolunk.)* A kérdésekre válaszolnak.

Tisztelt Államtitkár Asszony! Én úgy hiszem, hogy elsőként is gratulálnom kell a külügyi kormánynak, hogy egy sikeres európai uniós elnökséget bonyolítottak le. Valójában az elnökségünk letelte után is, a lengyel, dán elnökség befejezése után látszik igazán az a kiváló munka, amit 2011 első félévében elvégeztek.

Sokan fanyalogtak, amikor 2011 januárjában elindult a staféta itt, a Parlamentben, és hála istennek nem nekik lett igazuk. Úgy hiszem, ezt úgy kell elkönyvelnünk, hogy ez egy jelentős történelmi tett volt, hiszen Magyarország európai uniós történelmében az első elnökségünk sikeres volt. Majd a következő 13 év múlva, ha még itt leszünk és visszatekintünk, ez mindenféleképpen az origón elindulás lesz ahhoz, hogy a majdani elnökségünket, ha még lesz egyáltalán Európai Unió, hogyan is tudjuk teljesíteni.

Egy biztos, hogy a 2011-es esztendő Közép-Európa éve volt, Lengyelországgal együtt. Bizonyítottuk, hogy Magyarországon a politikai elit, a külügyi kormányzat nemcsak érti az Uniót, hogy hogyan működik, hanem tudja irányítani. És azt hiszem, jól vizsgáztunk. Ezt minden felhang nélkül most is nyugodtan el lehet mondani, hiszen a legfontosabb célkitűzéseink megvalósultak.

Én a sok közül egy-egy mondatban csak két dolgot szeretnék kiemelni. Az első az, hogy igenis a globális gazdasági és pénzügyi válságra adott uniós válasz keretében a magyar elnökség alatt először kellett végrehajtani az európai szemesztert, és megállapodásra kellett jutni a gazdasági kormányzást új alapokra helyező hatos jogszabálycsomagról. Vagyis mi kezdtük el azt irányítani, hogy az Európai Unió értelmes választ adjon arra a kihívásra, amit ez a globális, különös tekintettel Európát érintő gazdasági válság jelent. Az európai polgárok ezt várják az Unió vezetőitől, és ezt mi kezdtük el.

A másik pedig, bizottságunkat érintve is, és ezt külön köszönöm az államtitkár asszonynak, az ő ötlete volt, a parlamentbarát elnökség, hiszen célul tűzte ki a lisszaboni szerződés hatályba lépésének gyakorlati nehézségeiből fakadó intézményközi konfliktusok csökkentését is. Gyakorlatilag mi voltunk a kísérleti nyulak, és ez egész Európa számára nagy kérdés, hogy a lisszaboni szerződés a gyakorlatban fog-e működni, vagy nem. Mi

bizonyítottuk, hogy működni fog, és működőképes. Ennek a továbblépését természetesen ma már a többi elnökség is továbbviszi.

És még egy harmadik dolgot szeretnék kiemelni: az uniós tagsággal összefüggő lakossági tájékoztatást. Ez rendkívül fontos volt. Az uniós elnökségünk nemcsak egy miniszternek, néhány államtitkárnak, parlamenti bizottságoknak, meg kormánytisztviselőknek a bulija, elnézést kérek a kifejezésért, hanem ez Magyarország érdeke, a magyar polgárok érdeke. És éppen ezért volt fontos, hogy a soros magyar EU-elnökséggel kapcsolatos lakossági kommunikációs feladatok közé felvették például az EU-elnökségi honlap működtetését. Rendkívül sok látogatója volt. És azokat a tájékoztatókat, amiket tartottak itt, szeretném szintén megköszönni, hogy az elnökségünk alatt számtalan alkalommal volt jelen Martonyi külügyminiszter úr, illetve az államtitkár asszony, a helyettes államtitkár urakkal együtt, és ezt külön köszönjük. Én úgy érzem, hogy az uniós elnökségünk a magyar polgárok sikere is.

És végül még egy megjegyzés: különös tekintettel nagyon nagyot lépett előre a magyar gasztronómia és a borkultúra propagálása. Ezt sokan megmosolyogják. Én bortermelő vidékről, Tokaj-Hegyaljáról származom. Az elmúlt tíz évben az Agrármarketing Centrum befektetett több milliárd forintot a magyar borok propagálásába. Írd és mondd, fél év alatt többet tett az uniós elnökségünk a magyar gasztronómia és a magyar borok propagálásában, mint az elmúlt tíz évben az AMC. Ezt szeretném megköszönni, és ezt szeretnénk tovább folytatni.

Ezért szeretném megköszönni az államtitkár asszony könyvét is, amit nemrégén adtak ki. Ezek rendkívül fontos dolgok, hogy az egyszerű polgárok is érezzék, hogy az Európai Unió nem valami távoli dolog, hanem mi minden tekintetben megpróbáltuk ennek a hasznát Magyarország javára fordítani.

És végül, államtitkár asszony, nem tudom, látta-e, hogy én egy uniós nyakkendőt vettem föl ennek a napirendi pontnak a tárgyalására, ezzel is kifejezván, hogy az ajándéktárgyaink is célba értek. Most hallom éppen a dán elnökség egyik értékeléséről, hogy az elmúlt félév során az európai uniós diplomaták és politikusok több ezer palack ásványvizet tudtak meginni. Ez egy óriási eredmény. *(Jelzésre.)* Csapvizet ittak, palackozva. Hála istennek, nálunk nem így volt. Érdemes volt befektetni azt az összeget, amit erre fordítottunk.

Elnézést kérek az elnöki megnyilatkozásért. Úgy érzem, hogy ezt el kellett mondani. És akkor megnyitom a kérdésekre, a véleményekre a lehetőséget. Mile alelnök úr elsőként! *(Pelczné dr. Gáll Ildikó és Tessely Zoltán távoznak a bizottság üléséről.)*

MILE LAJOS (LMP), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Államtitkár Asszony! Kedves Vendégeink! Én nem vettem föl most ezt a nyakkendőt, de ebben semmi szimbolikus nincs, hanem a nagy meleg az oka ennek kizárólag, elnézést kérek.

Látszik a mostani beszélgetésünk szerkezetéből is, hogy a hangsúlyok folyamatosan tolódnak, egy-egy állandóan változó folyamatról beszélünk, amikor az EU helyzetét értékeljük. Ezért van egy ilyen apró kérdésem, hogy ennek a jelentésnek, ennek a 7413. számú jelentésnek az általános vitára való alkalmasságáról is döntenünk kell, és aztán ezt majd meg kell tárgyalnia a plenáris ülésnek, ami nem hiszem, hogy ez alatt a rendkívüli ülészak alatt bekövetkezne.

És a mostani beszélgetésünk is oda futott ki, hogy jórészt a múlt hétvégi EU-s csúcs döntéseiről beszélgetünk. Nem lesz ez egy kicsit elavult, vagy pedig folyamatosan frissülni fog, és esetleg majd belenézhetünk ebbe? Mert ezek a fejlemények felülírnak egy csomó elemet, ami itt csak elképzelés lehetett, vagy a magyar elnökségnek valamilyen kezdődő munkája. Ez, úgy tűnik, hogy vagy módosul, vagy beteljesedik, tehát ilyen szempontból ez egy eljárásrendi apróság, ha úgy tetszik.

A másik, erről az anyagról még egy mondat. Itt a bővítéspolitikával kapcsolatban valóban tiszteletre méltóak az erőfeszítések, amelyeket megtett a magyar elnökség. Sajnos Törökország ügyében, úgy látom, mind a mai napig komoly előrelépés nemigen érzékelhető. Ez nem szemrehányás, hanem csak megállapítás. Ezen nem sokat lendítettek az utóbbi idők eseményei sem.

És ha már ezt a tematikai felosztást választottuk, akkor valóban én is egy kicsit hosszabban beszélnék ennek a mostani csúcsnak az eredményeiről. A külügyminiszter úr tegnap este történelmi jelentőségűnek minősítette, amivel én nem tudok vitatkozni. Ő maga vitatkozott ezzel, hozzátevé, nagyon árnyalt gondolkodással, hogy persze, ezt majd az utókor fogja eldönteni, hogy valóban annak minősíthető-e, de a mostani kontextusban a fontossága mindenképpen kiemelendő.

Én ezzel nem is akarnék vitatkozni, viszont néhány helyen lenne kérdésem, vagy legalábbis aggályom a folyamatokkal kapcsolatban. Összegzésképp azt kell mondanom, hogy mégis maga az irány, vagy ahogy korszerűen hívjuk, a vízió, ami ebből kibontható, egy reménytelibb helyzetet mutat, mint amit akár ezelőtt pár hónappal is tapasztalhattunk.

Örvendetes az a felismerés, hogy a válságkezelésnek és a válságkezelés keretében létrehozott fiskális uniónak az eszköztára nem elégséges az integráció hosszú távú fenntartásához, és az egyensúlyi problémák kiküszöböléséhez sem. És itt, úgy tűnik, hogy középpontba került fogalom, az úgynevezett szolidaritás, aminek én itt most nem az erkölcsi tartalmát vagy vonzatait hangsúlyoznám, hanem ennek a közgazdasági és a fejlődésre gyakorolt hatásait is. Természetesen szükség van egy európai szintű újraszabályozására a pénzügyeknek, ha úgy tetszik, ennek a végkifejlete egy politikai unió is lehet, viszont az eredeti célt elfelejteni nem szabad. Mégpedig ez a cél nem más, mint a fejletlenebb régiók felzárkóztatása a fejlett régiókhöz.

Láthatjuk, hogy a maastrichti szerződés kritériumrendszere, a túl korán bevezetett euró ezeket az egyenlenségeket éppen, hogy konzerválta, és minden eszköz, tehát például a regionális politikák és akár a kohéziós alapok se bizonyultak elégségesnek ahhoz, hogy a kiegyenlítés irányába el lehessen mozdítani ezt a rendszert. Nem tudta ellensúlyozni ezt a konzervált egyenlőtlenséget, sőt, azt kell mondani, hogy a válság előrehaladtával, itt az ok-okozatot most ne boncolgassuk, ez az ellentét, ez az egyensúlytalanság csak tovább növekedett.

Az első javaslatom, ami ezzel kapcsolatban megfogalmazódhat, az az, hogy az újfajta szemléletnek el kell érnie, hogy a centrumországokból sokkal nagyobb pénztranszfereket kell a periféria irányába mozgatni, és a fenntarthatóság szempontját legalább olyan szintre kell emelni, mint a költségvetési fegyelmet. Egyenrangúan kellene ezeket kezelni. Ha ez nem történik meg, akkor a válságot gyakorlatilag újratemmelhetjük. Elég sok fórumon elmondtam már ennek a veszélyeit.

Tehát amit mi ajánlunk, az nagyjából egyfajta ökoszociális gazdasági együttműködés lenne. Itt az ökoszociálistól nem kell megijedni, ez egy átfogó kategória, amelyben, mint ahogy a magyar elnökségnek a középpontjában is az ember állt, ebbe a szöveggörnyezetbe beleértendő a munkavállalói jogoktól kezdve minden egyéb, ami a humán szférát közvetlenül is érinti.

Nyilván ennek az úgynevezett növekedési paktumnak az ötlete, kényszere is, most teljesen mindegy, hogy hívjuk, ebből a felismerésből származik, hogy hogyan is lehetne ezt a fajta egyenlőtlenséget, ellentmondást kiküszöbölni. Most ha én jól értelmeztem, olyan 130 milliárdnyi összeget különítenek el arra, hogy különböző beruházásokra, infrastruktúrafejlesztésre lehet ezt szánni, ami örvendetes, és ennek a fedezete egy projektalapú kötvénykibocsátás lenne, és ebbe az Európai Beruházási Bankot is tervezik bevonni. Ez mind nagyon jó, rendben van, nagyon szép és jó irány.

Ami az én problémám ezzel kapcsolatban, hogy a bankkonszolidációra 500 milliárdot költöttek eddig körülbelül, tehát jó, csak kevéskének tartom ahhoz, hogy hatékony eredménye lehessen. Ez nagyjából egyébként megegyezik, úgy tudom, a második görög mentőcsomag összegével, ez a 130 milliárdos összeg.

Ha társadalompolitikai szempontból nézzük, akkor azt is lehet látni, hogy az egyoldalú megszorítások azon kívül, hogy képtelenek a válságot kezelni és az egyensúlytalanságokat csökkenteni, egyfajta weimarizálódáshoz vezetnek a perifériákon. Majd erről még fogok beszélni, nem kell rögtön megijedni a fogalomtól természetesen. A görög példa erre elég jó.

Ezzel szemben csak azt lehet megtenni, hogy a költségvetési kiigazításnak szimmetrikusan kellene zajlania, nemcsak a periféria hiánycsökkentésében, hanem a nagy többletet felhalmozó országok keresletélénkítésében is meg kellene jelennie. Tudniillik az igazi cél a periférián lévő országok reálgazdaságainak a konvergenciája lenne, vagyis hogy a relatív versenyképességük növekedjen, javuljon, például Németországgal szemben horribile dictu. Tehát valamilyenfajta egyensúly alakuljon ki a különböző fejlettségű régiók között, és ehhez egyensúlyba kellene hozni a közös térségen belüli fizetési mérlegeket. Ha nem sikerül kiegyenlíteni a folyó fizetési egyenlegeket, akkor a válság ismét felütheti a fejét, Németországban többlet keletkezik, mondjuk a déli perifériákon pedig hatalmas hiány, és ezzel a feszültség ismét megjelenik.

Az egy üdvözlendő dolog, hogy az államháztartási hiány csökkentéséhez, a bankrendszer konszolidációjához állami kezességvállalás nélkül is hozzájuthassanak a hitelintézetek. Ez a fajta tőkeinjekció valóban fontos lehet, és azt hiszem, ehhez nem kell az alapszerződést sem módosítani, tehát ezt elég hamar be lehet vezetni. Ez az európai stabilitási mechanizmuson belüli megoldás lenne.

Tehát ez valamennyire kezeli a pénzügyi közvetítő rendszerben fellépő feszültségeket, viszont az alapproblémát, a rendszerszintű problémát még mindig nem orvosolja, hiszen nézzük csak meg, hogy a perifériát sújtó bankválság esetében, itt vegyük Spanyolországot és Írországot, amelyek a legsúlyosabban érintettek, és egyébként mintországokról volt szó, amelyeknek az államháztartása is rendkívül fegyelmezett volt. Ehhez képest a bankválság őket érinti most szinte a legsúlyosabban. Tehát a banki szektornak és az államháztartásnak a különválasztása egy fontos és nagyon jó igyekezet, de ezt nem szabad szem elől téveszteni, hiszen nem ezeknek az országoknak, vagy nem főleg, vagy nem kizárólag ezeknek az országoknak a fegyelmezetlen gazdálkodásából származott a válság, hanem az európai pénzügyi rendszerből eredt.

Amikor létrehozták az euróövezetet, akkor az úgynevezett optimális valutaövezet elméletének a legfontosabb feltételét nem vették figyelembe. Ezt már elmondtam: konzerválta a fejlettségbeli különbségeket, és egy olyanfajta felzárkózást, pénzügyi és főleg az ingatlanpiac szempontjából olyan mesterkélt felzárkóztatást hozott létre, amit buboréknak hív a szakirodalom, és ebből hasznot leginkább a forró tőke szerzett, hogyha úgy tetszik. És amikor ez a buborék kipukkant, akkor leginkább az adófizetőkkel kívánták megfizettetni, enyhébb esetben a közösség vagy a tagországok állampolgáraival. Ez nyilván nem egy járható út.

Éppen ezért, amit az államtitkár asszony elmondott az európai szintű bankrendszer létrehozásáról, ez lehet egy járható irány, ha egy közös európai intézményi keret kívánja korrigálni az egyensúlytalanságokat.

Itt azért azon kívül, hogy a tagállami adósságátvállalással leveszi a terhet, ha úgy tetszik, a tagállamok állampolgáiról, ez nyilván a bizalom visszaállításának - és az állampolgári bizalom is rendkívül fontos - az egyik meghatározó eleme lehet, viszont a közös bankfelügyelettel, ezzel az európai bankfelügyeleti hatósággal van egy kicsike baj, vagy legalábbis aggály. Tudniillik itt bizonyos versenyjogi kritériumokra is oda kellene figyelni, amikor az egésznek a szabályozását kidolgozzuk, hiszen ha ezt egy meghatározó, pénzügyileg

erősebb tagállam jogrendszeréhez igazítjuk a későbbiekben, akkor ezen erősebb állam pénzügyi vállalkozásainak terepévé válhatnak a kevésbé erős vagy kevésbé fejlett országok.

Talán fel kellene a közös forrás esetében frissíteni azt a régi ötletet, hogy az úgynevezett spekulatív tőkeadót be kellene hozzá vezetni. Tudom, hogy nagy lenne az ellenállás, de ez mégis egy olyan forrás lenne, ami a későbbiekben két hasznot is hozhatna: egyrészt csökkentené az úgynevezett forró-tőke-mozgásokat, másrészt pedig megakadályozná az ilyen lufik kialakítását vagy kialakulását, amelyek a válsághoz vezetnek.

És még egyetlen dolog, mert úgy érzem, mintha egy kicsikét sokat is beszéltem volna. *(Az elnök jelzésére.)* Köszönöm, elnök úr. Talán le kellene szögezni, hogy amikor az Európai Központ Bank szerepének kibővítéséről beszélünk és a hitelnyújtás kritériumait vizsgáljuk, akkor nem ördögtől való ötletnek látom, hogy a most működő hitelminősítőket a fedezeti kritériumrendszerből ki kellene iktatni, és e helyett egy demokratikusan működtetett közösségi hitelminősítő rendszert beemlíteni ebbe a folyamatba, mert nem vagyok benne biztos, hogy az eddig működtetett rendszer nem tartalmaz manipulatív elemeket, sőt, gazdasági folyamatokat is befolyásoló megoldásokat.

Még eszembe jutott sok minden, szebbnél szebb gondolat, de köszönöm az eddigi türelmüket. Úgy látom, most ennyi talán egyelőre elég lesz. Köszönöm. *(Káli Sándor távozik a bizottság üléséről.)*

ELNÖK: Köszönjük az alelnök úrnak. Mile alelnök úr után Firtl Máttyás alelnök úré a szó!

FIRTL MÁTYÁS (KDNP), a bizottság alelnöke: Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Asszony! A kormány kétéves értékelésével kapcsolatban módomban volt a magyar parlamentben is elmondani mindazokat az észrevételeket, amik valóban sikeressé tették a magyar elnökséget. De ezúton is köszönjük mindannyiuknak azt, hogy valóban sikeres elnökséget tudtunk lebonyolítani. Akik részt vettek az előkészítésben, azok tudják, hogy az ember ezt nem győzi hangsúlyozni, mert azért nem egészen sima kiindulási alapról kellett lebonyolítani az EU-elnökséget, és valóban sikeres volt.

És még egy dologért köszönetet kell mondanom, hiszen tegnapelőtt fejeződött be a VOLT-fesztivál. Azt meg külön köszönöm, hogy sikerült egy zárórendezvényt abba a városba elvinni, ahol annak idején a határnyitással gyakorlatilag az EU bővítése megindulhatott. Ez külön öröm számomra, és talán Ivanics képviselőtársamnak ugyanolyan öröm, hogy ezt valóban mindig el is tudjuk mondani, hogy akkor, amikor a rendezvények sorába nagyon nehéz volt bármit is beemlíteni, ezt sikerült beemlíteni. Azon túlmenően, hogy nem is igazán tudtunk lobbizni érte. *(Elnök: Melyik város?)* Ez nem Sárospatak! Köszönöm szépen.

A két kérdés, ami sokkal rövidebb lesz, mint ahogy Mile alelnök úr megtette. Az egyik az, hogy az államtitkár asszonynak reggel a rádióban tett nyilatkozatát hallgatva, az a kérdésem lenne, hogy a tizenötök érdekérvényesítő képessége mennyire fog a jövőben is megnyilvánulni, különösképpen arra tekintettel, mint ahogy fogalmazott, hogy a nettó befizetőknél is alapvető érdeke, hogy tudják, hogy a források nagy része gyakorlatilag hozzájuk fordul vissza.

A másik, amit itt szeretnék megkérdezni, hogy a franciák, a spanyolok ezt a növekedési paktumot gyakorlatilag a saját politikai sikerüknek tekintik. A kérdésem az, hogy ehhez a növekedési paktumhoz a források miként tudnak megjelenni? Honnan lesz ehhez megfelelő forrás, hogy ez működőképes legyen? Mert addig szép, hogy azt mondjuk, hogy növekedési paktum, de ez miből teremődik meg? Köszönöm szépen, ez lett volna a két rövid kérdésem.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Balczó képviselő úr!

BALCZÓ ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm. Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Államtitkár Asszony! Tisztelt Bizottság! Nekünk ma szavazni kell a jelentésről, az általános vitára való alkalmasságról.

Tudjuk jól, hogy a bizottságok döntéshozatalánál ez egy virágnyelv, az általános vitára való alkalmasság. Valójában a támogatásról, nem támogatásról nyilatkozunk, főleg akkor, amikor ez a jelentés vélhetőleg sajnos nem fog bekerülni a plenáris ülés napirendjére. Ezért erről azért nem akarok hosszabban szólni, mert ennek a bizottságnak a keretén belül, az államtitkár asszony jelenlétében is, a Jobbik nyilvánvalóan sok kérdésben a maga, a többi párttól eltérő, álláspontját többször kifejtette.

Én azért nem tartom és a Jobbik nem tartja ezt az elemzést helyesnek, mert nem néz szembe azokkal a meggyőződésünk szerint valódi problémagyökerekkel, amik miatt az Unió ma ebben a helyzetben van, hogy vajon a 2004-ben bekerült országok valódi felzárkózása miért nem sikerült. Hogy ma már miért beszélnek egyre többen - és egyetértek sok mindenben Mile Lajos alelnök úrral - a centrum- és perifériaországok közötti kapcsolatról és egyre élesebb különbségről, ahol már nemcsak a volt szocialista országok vannak benne. Hogy e mögött milyen valós, olyan gazdasági folyamatok állnak, amiket nem költségvetési megszorítással lehet kezelni.

Hogy azért mennyiben nem igaz az, hogy ezek az országok, amelyek pénzügyileg nehéz helyzetbe kerültek, túlköltekettek. Nem hiszem, hogy Írország a kelta tigris, a mintakép hirtelen túlköltekedett, amikor ebbe a pénzügyi válsághelyzetbe került. Nyilván ott is az ingatlanpiaci hitelválság gyűrűzött át.

Tehát nagyon nagy részben igaz, hogy e mögött azon bankrendszer helyzete áll, amit azért bizonyos szempontból nem is az európai, hanem a globális pénzügyi rendszer szentélyének kell tekinteni. Az tényszám, hogy a 2008-as válságot követően 4500 milliárd euró összeg került be az Európai Unió és az európai országok államaitól a bankszektorba. Tehát ezzel csak arra akartam utalni, hogy a mi meggyőződésünk szerint ez az anyag nem tárja föl a legfontosabb diagnózist, így nem is hozhat eredményt.

Röviden néhány szót a mostani brüsszeli csúcs eredményeiről. Nyilván ezt tovább elemzik, egymásnak ellentmondó vélemények jelennek meg, hogy Angela Merkel vereséget szenvedett. A Spiegel leírja, de hogy szenvedett vereséget, kicsit visszavonult, hogy utána még nagyobb erővel próbálja megvalósítani azt, amit Németország akar. Itt azért ne felejtjük el a horvát külügyminiszter vízióját, ha vízióról beszélünk, és lehet mondani, hogy ennek nincs támogatása, meg hogy ezt csak kijelentette. Hát mégis az Európai Unió legerősebb országának pénzügyminisztere beszélt arról, hogy olyan Unió kell, hogy a nemzetállamok ne blokkolhassák a döntéseket, közös európai pénzügyminisztérium, kimondottan kormányként alakított Európai Bizottság. És a mostani döntésekben is nyilván az erős Európa, a koncentrált brüsszeli irányítás irányába mutat a bankunió, a közös euróvezeti bankfelügyeleti rendszer bevezetése. Nyilvánvalóan a bankok feltőkésítése most már a nemzetállamok kormányzati döntéseinek megkerülésével mehet.

És ennek a 120 milliárdnak, ami nekünk persze nagyon nagy összegnek tűnik a növekedési paktum kapcsán, azért ennek elég bizonytalan a forrása. Tehát több helyen úgy jelenik meg, hogy ez majd kiváltja a piacon azokat az újabb forrásokat, amikkel összejön ez a 120 milliárd. És még egyszer mondom, azért lehet ezt a 4500 milliárdos, bankoknak mentésre fizetett összeghez mérni!

És azért tudjuk azt, hogy négy EU-s vezetőt most felkértek arra, hogy a gazdasági, pénzügyi és politikai unió további menetrendjét év végéig dolgozzák ki. Tehát nekünk nincs kétségünk afelől, hogy ezekkel a döntésekkel végül is nem egy európai gazdasági térséget erősítő, de a nemzeti önrendelkezést a továbbiakban fel nem adó irányba akar továbbhaladni az Unió.

Itt azért hadd mondjak el egy megdöbbenő, eltérő véleményt a miniszterelnök úr és a Külügyminisztérium között, amelyik itt előterjesztő. A Magyar Nemzet újságírójának kérdésére sajtótájékoztatón a következő hangzott el. A lap újságírója megkérdezte, hogy: miért jelentette ki a miniszterelnök úr tegnap is, hogy azt szeretné, hogy az EU nemzetek uniója legyen, ne pedig egyfajta birodalom, miközben Németh Zsolt külügyi államtitkár ennek épp az ellenkezőjét szeretné? Hiszen tudjuk jól, hogy valóban ezt jelentette ki. Orbán Viktor kifejtette: az ellentétes álláspontok kimondása nem taktika, hanem a párton és a kormányon belül az Unióval kapcsolatban kialakult nézetek színessége. Szóval azért megdöbbenő dolog, hogy egy nemzetstratégiai alapkérdésben, hogy Magyarország ma ennek az Uniónak a tagjaként a két út közül melyiket választja, ebben létezhet egy színesség, amely színesség egymással pontosan ellentétben álló színesség, az egyik fehér, a másik fekete, és az egyiket a miniszterelnök képviseli, a másikat a külügyi államtitkár.

Végezetül, azért nem tisztem ebben ítéletet mondani, de van véleményem: én teljesen konzekvensnek ítélem Németh Zsoltnak, a Külügyminisztériumnak és Martonyi Jánosnak az álláspontját. Mindaz, amit a kormányzat csinált, akár az EU-s félév alatt, azzal, hogy elsőként vezette be és vitte végig azt az európai szemesztert, ami, valójában mi így fogalmazunk, a költségvetés sarokszámainak előzetes brüsszeli jóváhagyása; amilyen módon, elismerésre méltóan, már Brüsszelből, a hatos gazdasági törvénycsomagot teljesítette; amilyen módon, végül némi kommunikációs hezitálás után, Orbán Viktor és a magyar parlament elfogadta a költségvetési paktumot.

Tehát meggyőződésem szerint mindaz, amit ténylegesen az Európai Unió színterén a kormányzat tesz, azzal van összhangban, amit Németh Zsolt jelentett ki. Tehát itt teljes koherenciát látok a kijelentés és a tettek között.

És még annyit, ha vita van, csak röviden azért az elnök úrra hadd utaljak, hogy az európai polgárok most már aztán megmutatták, mit várnak el Európa vezetőitől. Én igazából nem tudom, mit várnak el Európa vezetőitől. Amikor őket megkérdezték, az az Európai Unióról szóló alkotmányos szerződés volt, amit annak idején először még úgy vezettek be - megvan a dokumentum -, hogy az európai polgárok azt várják tőlünk, hogy alkotmány adjunk, és ezért terjesszük elő. Itt bebizonyosodott, hogy nem ezt várják el. És természetesen nem tudjuk pontosan, hogy milyen Európát akarnak, de arra a kérdésre, amit az Eurobarometer rendszeresen feltesz az Európai Unió minden országában: „Jó dolognak tartja-e ön, hogy országa az Európai Unió tagja?”, ezt a világos, egyszerű kérdést teszi fel. Én a 2011. májusi adatot ismerem: a 27 országban 50 százalék alatt vagyunk, Magyarországon pedig csak 32 százalék mondta azt, hogy: igen. Ezzel csak azt akarom jelezni, hogy nem tudjuk pontosan, hogy mit várnak el. Ezek tényadatok, meg lehet nézni az Eurobarometer adatait.

Tehát csak annyit akarok mondani, hogy nem tudom pontosan, hogy mit várnak el, de nekem úgy tűnik, hogy valami mást, mint amilyen módon most haladunk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Braun Márton képviselő urat illeti a szó!

DR. BRAUN MÁRTON (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Ha megengedik, akkor én is inkább az európai csúccsal foglalkoznék.

Teljesen ledöbbenően állok ez előtt, hogy a kohéziós pénzeknek a sorsa egyáltalán kérdésként felmerül. Tehát teljesen osztom az alelnök úr véleményét. Ha valami, akkor az euróövezeten belüli válság világosan rámutatott a periféria és a centrum közötti különbségre. Tehát ez egyszerűen nem csökken, hanem növekszik. Hogy ez felmerül, az egyszerűen teljesen értelmetlen számomra.

Én üdvözlöm azt, hogy a növekedés- és foglalkoztatásbővülést célozza meg az Európai Unió, de hogyha valami növekedés- és foglalkozásbővülés-ellenes az Európai

Unióban, az maga a KAP, tehát a közös mezőgazdasági politika. Ez versenyképtelen, kevés munkaerőt igénylő termékek támogatására épül. Abszolút ellene van azoknak a verbális céloknak, amelyek megfogalmazásra kerültek.

Egyetlen egy kérdésem lenne. Itt az volt, ha jól értettem, a spanyol-olasz tandemnek, amit tegnap egyébként játszottak is, a célja, hogy a bankok is részesülhessenek ebből a bizonyos alapból, ha jól hozom a kifejezést, növekedési alapnak hívják. Nekem az a kérdésem, hogy azoknak a bankoknak a kapcsán, amelyek itt elhangzottak többször is, igen-igen keményen benne voltak az önmaguk rossz helyzetbe hozásában - mert az ingatlanbuborékokkal kapcsolatban nekem ne mondja senki, hogy a bankok teljesen ártatlanok, tehát ezt azért nem veszem be -, mik a biztosítékok? Az a biztosíték, hogy lenyomják a torkukon a közös bankfelügyeletet, aztán jó napot? Mert ez kicsit kevésnek tűnik. Vagy pedig egyszerűen részvénypakettet kapnak kvázi az európai adófizetők, akiknek a pénzéből mentik meg, vagy tőkésítik fel ezeket a bankokat? Tehát erre szeretnék választ kapni, ha lehet. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Szalay képviselő urat illeti a szó!

DR. SZALAY PÉTER (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Asszony! Tisztelt Bizottság! Nekem igazából ezekkel a kohéziós alapokkal van problémám, tudniillik én úgy érzem, hogy a kohéziós alapok lennének az eszközök, amelyek segítségével a gazdaságilag elmaradottabb országok fel tudnánk zárkózni a fejlettebbekhez.

Ha most megnézzük a görög példát, egészen röviden vázolva, a görög példa arról szól, hogy a német bankok megvásároltak nagy mennyiségben görög államkötvényeket. A görögök a pénzből remekül fejlesztették a hadseregüket, ami teljesen felesleges dolog volt, így mindenki jól járt. De nem hadianyaggyárat vagy tankgyárat exportáltak, hanem magukat a tankokat.

A kérdésem az, hogy látják-e ezek a fejlettebb uniós országok, hogy igazából a különbség csökkentése az elmaradott és a kevésbé elmaradott országok között a kohéziós alapokkal lenne lehetséges? Ez az egyetlen mód, hogy ezeket felhozzák. Vagy konzerválni akarják az elmaradottságot, mert érdekük végül is az, hogy konzerválják. Ez is érdekük.

Tehát lehet-e látni valami tendenciát, hogy ők ezt a helyzetet úgy értékelik, hogy meg kellene próbálni felhozni az elmaradottabb országokat, vagy pedig jó állapotnak tartják-e ezt a különbséget, miután ők ebből kétségkívül profitálnak? Köszönöm a türelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Több kérdés nincs. Egy rövid véleményt engedjen meg, államtitkár asszony a mostani csúccsal kapcsolatban!

Úgy hiszem, hogy a magyar érdekek képviselését következetesen jelenítette meg Orbán Viktor miniszterelnök úr a csúcson. Tudniillik a sajtóban olvastuk, hogy a pénteken véget ért EU-csúcs résztvevői azonnal üdvözölték a most véget ért dán elnökség munkáját, ugyanakkor a miniszterelnök úr hangsúlyozta, hogy a magyar kohéziós pénzek aránytalan megvágásának eltérése miatt nem tud csatlakozni a méltatók köréhez.

Tehát ebből is látszik, hogy a magyar érdekek képviselése nem egy könnyű pozíció az Unióban. Úgy hiszem, hogy itt maradéktalanul tetten érhattük azt, hogy amit a miniszterelnök úr korábban ígért a kvázi nagybizottság előtt, azt maradéktalanul be is tartotta, akár népszerű vélemény volt ez Brüsszelben, akár nem.

És még egy vélemény, amivel maximálisan egyetértünk, hogy a kohéziós politika nem egy politika a sok közül, hanem az integráció szíve. És ez valóban így van. Ha ezt feladjuk, akkor a következmény nem növekedés lesz, hanem egy infarktus, és a spirál még inkább lejjebb fog jönni.

Tehát ebből a szempontból én azt hiszem, hogy egyértelműen képviselte a miniszterelnök úr a magyar érdekeket. És itt kérdezem meg az államtitkár asszonytól, aki az egyik motorja ennek a kohéziós barát-csapatnak, hogy hogyan is állunk a lobbival: a tizenötök maradtak-e tizenötök, bővültek-e? Ezután a csúcs után lesz-e egyeztetés? Hiszen alapvetően fontos, hogy a magyar érdekek és néhány más európai kis tagország érdekei is egyértelműen artikulálódjanak az uniós fórumokon, és eredményt tudjunk elérni. Köszönöm szépen. Visszaadom a válaszára a lehetőséget.

Győri Enikő válaszai

GYŐRI ENIKŐ EU-ügyekért felelős államtitkár (Külügyminisztérium): Köszönöm szépen az érdeklődést, a kérdéseket és az álláspontok kifejtését is.

Köszönöm a magyar elnökséget övező elismerést, és örülök, hogy az ilyen apróságok kapcsán, mint bor vagy kulturális helyszínek, vagy maguknak a miniszteri találkozóknak a helyszínei, végül is ezekért nem kaptunk kritikát végül is senkitől, és én ennek nagyon örülök.

Tény, csak egy aprócska eredmény: Brüsszelben most csütörtök este, amíg az állam- és kormányfők vacsoráztak, az alatt a munkatársaknak is van egy szerényebb vacsora, és ott magyar bor volt. Nem tettünk érte semmit sem. Tehát nem odavittük, nem árultuk a portékánkat, hanem csak a brüsszeli borbeszerzők rájöttek, hogy létezik magyar bor, és akkor is meg lehet venni, ha nincs magyar elnökség. (*Ódor Bálint jelzésére.*) Bálint segít nekem, azt hiszem, hogy Tokaji Furmint volt, elnök úr. (*Derültség.*) Meg voltunk elégedve a minőségével, még mi is, pedig, nálunk, azt tudnia kell az elnök úrnak, hogy a csapatnak nagyon magas a mércéje. Szóval szerintem ezek a jó dolgok, amikor már maguktól is magyar bort vásárolnak, és nagy erővel dolgozom azon, hogy a litván elnökségbe is be tudjunk szállni borban. De ne kiabáljuk el!

Komolyabb dolgokra térve, Mile alelnök úrnak. Ez már csak egy ilyen műfaj ez a jelentés. '93 óta minden évben készül, mindig tavasszal kell megírni, ilyen időpont körül terjesztjük be. Én azt gondolom, azért az nem baj, hogy van egy éves jelentés. Sokkal gyorsabban nem lehet megcsinálni ahhoz, hogy mindenre kiterjedjen.

Én a felvezető szavaimban is igyekeztem már az aktualitások felé terelni a szót, és örülök, hogy a bizottság ebben partner. Lehetne törvényt módosítani. Ez egy törvényi kötelezettség, hogy mi ezt elkészítsük, de szerintem az nem baj, hogy készül egy ilyen éves összegzés, körülbelül ilyen határidővel, és hátha majd a kutatók is ezekből jól tudnak dolgozni, és okos ötletekkel megörvendeztetni a döntéshozókat.

A bővítéspolitikáról: azért Törökország ügyében valóban a spanyol elnökség óta, ami már két évvel ezelőtt volt, volt utoljára fejezetnyitás. Azért a képviselő úr figyelmébe ajánlanám, hogy 16 külügyminiszter, köztük a magyar külügyminiszter jegyzett most, talán az European Observerben, de több helyen megjelent egy komoly cikk Törökország mellett, hogy folytatni kellene a kapcsolatok építését.

Folyik egy nehéz párbeszéd, most az úgynevezett visszafogadási egyezményt már parafáltuk, de hát a vízumdiológusban várná el Törökország, hogy lépünk előre. Tulajdonképpen mindkét fronton van azért haladás, most, az utóbbi hónapokban reményekkel kecsegtető haladás. Azt gondolom, legalábbis a magyar Európa-politikának az egy sarokköve, hogy nekünk nagy szükségünk van arra, hogy ez Európa-barát Törökország legyen itt a kontinens végein, úgyhogy nagyon oda kell rájuk figyelni. (*Firtl Mátyás távozik a bizottság üléséről.*)

A csúccsal kapcsolatos megjegyzéseket illetően. Szent igaz, most itt többekre fogok reagálni, hiszen többen feszegették ezt a kérdést, az Unió elindul a politikai unió irányába. Elmondtam az építőköveket. Elmondtam, hogy viszont ennek az egész konstrukciónak a demokratikusságát most legalább olyan komolyan kezelik, mint korábban a szigorúan gazdaságpolitikai elemeket. Ez fontos és biztató.

A másik, hogy ott ülünk az asztalnál. Tehát olyan lesz az a konstrukció, amilyenné formáljuk, és akkor még eldönthetjük, hogy melyik eleméhez mikor kívánunk csatlakozni. Nem folyik szerintem most más, minthogy a Monetáris Unió kapcsán, ami működik, tehát '91-ben elhatározták, aztán cégek között '99-től, a polgárok számára is érzékelhetően 2001-től létezik, kiderült tíz év alatt, hogy csak monetáris együttműködéssel nem tartható fenn egy közös valuta, mert akkor olyan problémák támadnak, mint amik a válság óta vannak. Akkor országokat kell megmenteni, bankokat kell feltőkésíteni, végtelen eladósodás lesz, ha nincs egy sokkal szorosabb együttműködés.

Tehát az eurózónától mi nem kívánjuk elvitatni a jogot, hogy ezt a félrecsúszott vagy egyoldalú gazdasági és pénzügyi uniót, aminek a pénzügyi lába, a monetáris lába volt meg, egy gazdasági unióvá is alakítsa, és nagyon úgy tűnik, hogy azért ez csak egy politikai unióvá továbbfejlesztve áll meg a két lábán, és a két láb akkor lesz kellően erős. *(Gyopáros Alpár távozik a bizottság üléséről. - Firtl Máttyás visszaérkezik a bizottság ülésére.)*

Ezt lehet szeretni, és lehet nem szeretni. Lehet azt mondani, hogy Magyarországnak nem érdeke, hogy az erős Európának részévé váljon. Aztán lehet azt mondani, ahogy mi mondtuk az elnökség alatt, hogy nekünk az az érdekünk, hogy Magyarország erős legyen, a magyar gazdaság erős legyen. Ennek érdekében dolgozik ez a kormány.

És akkor erős Európa, hogyha erős tagállamai vannak. És nem feltétlenül áll ellentétben egy erős tagállami konstrukció egy erős Európával. Most attól, és ezt Balczó alelnök úrnak mondanám, hogy van, folyhat egy belső vita, miért lenne az probléma, hogy amikor ilyen súlyú kérdésekről van szó, amelyekben nemcsak a politológusok és az európai uniós szakértők megosztottak, hogy milyen irányba kell továbbfejlesztetni azt, amit '57-ben az alapító atyák elkezdtek, arról itthon is folyjon egy egészséges gondolkodás. Azért a politikai unió most kerül be az itthoni viták homlokterébe is. Már kérdezem, hogy: a Néppártban miért ne lehetne erről egy tisztas, egészséges vitát lefolytatni? Miért ne lehetne ezt a vitát kinyitni egyébként a szakértők felé is?

Mi ezzel a szellemiséggel viszonyulunk ehhez, és abban bízom, hogy az Országgyűlés partner lesz abban, hogy ezeket vitassuk meg. Nem kell előre kinyilatkoztatni egy álláspontot, amikor még csak most kezdünk el foglalkozni vele. Van Rompuyéknak van egy első jelentése, amit továbbfejlesztnek. Októberben lesz egy időközi jelentés, és decemberben lesz egy végleges jelentés, ahol irányokat fognak megszabni. Még az sem lesz olyan, hogy melyik év hányadik hónapja, melyik napjára hogy alakul meg tökéletesen a politikai unió. Tehát ez egy gondolkodásnak az elindítása. Úgyhogy én egyáltalán nem bánom, hogyha erről folyik itthon egy értelmes vita, akár a kormánypárton belül is.

Mile alelnök úrnak, a szolidaritás elve. Igen, most a csúcson a szolidaritás versus szuverenitás összefüggésben jött elő nagyon erősen ez a kérdés, hogy mit feladni miért, mit áldozunk fel. Ez az Eurobond-történet is erről szól, amit Hollande nagyon erősen szorgalmaz, hogy közösségiesítsük mondjuk az európai adósságot. Bocsánat, ezt lehet, de akkor ahhoz valami megfelelő ellenőrzési mechanizmusokat kell beiktatni a rendszerbe. Ez folyik. A kettő megint csak akkor működőképes, hogyha egy egészséges egyensúlyt meg tudunk találni.

Fenntarthatóság és fegyelem. Ha gazdaságpolitikai értelemben nézzük, akkor ez akkor működik, ha van növekedés is, de van fegyelmezett költségvetési gazdálkodás is. Tehát itt mindig az egyensúly az, amire szerintem nekünk törekednünk kell.

Kevés-e a növekedési paktum? Ez egyébként 120 milliárd. A sajtóban volt 130-as szám is, de az uniós dokumentumokban most 120 szerepel. Ez hogy jön össze? Összejön egyrészt 55 milliárd a kohéziós forrásokból. Itt nem arról van szó, hogy ezt valahonnan hirtelen teremtjük. Vannak nemzeti borítékok. Ezeket nem fogják elvenni, csak van egy lehetőség a reallokációra, arra, amit mi egyébként itthon is teszünk, hogy megnézzük, hogy

hogyan lehet a meglévő kohéziós forrásokat jobban a növekedés és munkahelyteremtés szolgálatába állítani.

Sor kerül az Európai Beruházási Banknál egy 10 milliárdos tőkeemelésre, aminek a multiplikátor hatása révén egy körülbelül 60 milliárdos, megnövelt hitelezési kapacitás az, ami rendelkezésre állhat. És akkor ehhez jön még az a 4,5 milliárdos európai projektkötvény, ami nagyberuházásokat indítana Európában az EIB hiteleinek a segítségével. Ez kísérleti jelleggel indul, és aztán majd ennek tapasztalatai alapján születik meg a döntés, hogy a jövőben ezt az eszközt mennyiben lehet vagy érdemes igénybe venni.

Mi lesz a perifériával, a centrum-periféria és a kohéziós pénzek ebben az összefüggésben. Azért én nem mondanám azt, hogy a periféria mindenhol csődbe ment, már bocsánat. Vannak problémák. Írország, kelta tigris, nagy ugrás, aztán hirtelen egy másik nagy esés, 32 százalékos deficit a bankok miatt. Csöndben jegyzem meg, hogy ha ez a konstrukció Írországban működött volna, akkor nincs 32 százalékos deficitjük. Tehát ott majd az ő adósságukat, meg a rájuk vonatkozó programot is újra kell gondolni.

És kimondottan van sikeres keleti periféria, hát ott van Lengyelország, már bocsánat! Ott még csak recesszió sem volt a válság kezdete óta. Tehát azért az nem egyértelmű, hogy a periféria összeomlott. Tény, hogy vannak problémák.

És ne vitassuk el a nettó befizetőktől azt a szerintem jogos panaszt, hogy nézzük meg, hogy mennyi pénzt költöttünk rájuk, aztán mire jutottak. Mi azért vagyunk nehéz helyzetben, mert azért ha csak így ránézünk ezekre az országokra, ezt lehet mondani. Tehát mi azért partnerek vagyunk abban, hogy a források korrekt és hatékony felhasználását szorgalmazzuk, csak nem fogadjuk el, hogy ez ürügy legyen a források vágására.

Egyensúlytalanságok. Azért ne felejtjük el, hogy a hatos csomagban van egy egyensúlytalansági mechanizmus is. Ezeket mérik, vizsgálják. A pozitív egyensúlytalanságot is, tehát mondjuk a kereskedelmi mérleg egyensúlytalanságát is, de tény, hogy szankciók tekintetében nem ugyanaz van egy pozitív fizetési vagy kereskedelmi mérlegnél, mint egy erősen negatívnál. De tény, hogy ez is bekerült már a közös gondolkodásba.

Miből ered a válság? Az alelnök úr erről elég sokat beszélt, az állami és a banki szektor különválása, és utána a bankszektor központból való feltőkésítése. *(Nógrádi Zoltán távozik a bizottság üléséről.)*

Azzal teljesen egyetértek, és ez az általános európai nézet, és emiatt született annyi intézkedés mondjuk 2009 óta, hogy az európai pénzügyi rendszer nagyon gyenge volt, és a közös valutát nem támasztották alá mindazzal, ami nélkül pedig egy közös valuta nem tud működni.

Közös felügyelet. A magyar elnökség első munkanapján alakult meg a közös bankfelügyelet, mindazok a hatos csomagban tartalmazott ellenőrzési mechanizmusok, amik nem voltak meg, és amik miatt egyébként megtörténhetett az, ami megtörtént, és a bankok gátlástalanul, rendkívül kockázatos és spekulatív ügyletekbe bonyolódhattak. *(Tessely Zoltán távozik a bizottság üléséről.)*

A bankunió. Ön jelzett problémát a közös bankfelügyelettel kapcsolatban. Osztom, ez különösen a home-host országviszonylatban merül fel, hogy milyen szabályok vonatkoznak ránk. Hogy ha mi kívül maradunk, akkor az, hogy az anyaintézetek milyen szabályok szerint működnek, az hogy befolyásolja a leányok tevékenységét. Ezek rendkívül komoly kérdések. Már munkacsoport szinten folyik a vita, és ott elmondtuk a magyar aggályokat, hasonlóan egyébként a szlovákokhoz, a csehekhez. Nem vagyunk ebben sem egyedül. Úgyhogy ez benne van a gondolkodásban.

Az eurónyilatkozatban, hogy akkor ez most hogy lehet, hogy ezt most megengedjük, hogy az európai stabilitási mechanizmusból bankok kapjanak forrásokat? Azért szeretném szó szerint idézni az eurózóna-nyilatkozatot. Amikor egy hatékony, egységes felügyeleti

mechanizmus felállt, aminek része az EKB, akkor lehet ezt megtenni. Tehát a sorrendiség rendkívül fontos. Németország e nélkül soha nem fogadta volna ezt el.

Tehát elindul egy sokkal szigorúbb felügyelet, hogy el lehessen csípni ezeket a bankokat. Erre egyébként már a június 6-ai bankszanálási irányelv-tervezet is tesz jelzéseket. Tehát semmi nincs ingyen, és Angela Merkel nem adja oda ingyen a hitelkártyáját. Úgyhogy attól nem kell tartani, hogy a garanciák nem épülnek be a rendszerbe.

Hogy lesznek-e európai hitelminősítők. Egyébként az Európai Bizottságnak van egy tervezete erről, tehát a gondolkodás folyik. A tagállamok nem lelkesek. Itt még úgy látom ebben a pillanatban, hogy azok az erők vannak többségben, amelyek azt mondják, hogy ez nem biztos, hogy hiteles lenne, és akkor a piacok felé tulajdonképpen, ha egy hiteltelen európai hitelminősítő intézet van, akkor az nem fog érdemi előrelépést hozni. *(Ékes József távozik a bizottság üléséről.)*

A kohézió barátait Firtl alelnök úr és Hörsik elnök úr is kérdezte. Legutoljára most tizenöten voltunk. Volt, hogy korábban csak tizenegyen vagy tizenhárman. Azt nyugodtan mondhatom, automatizmussá vált, hogy minden Általános Ügyek Tanácsa előtt, amikor az MFF-et tárgyaljuk, akkor találkozunk. Mindig más a házigazdája ennek a rendezvénynek. Mi már kétszer voltunk házigazdák. Egyeztetünk, több alkalommal születtek már dokumentumok is.

Azért, ha reálisak akarunk lenni, és azért ez egy olyan országcsoport, akkor azt tudom mondani, hogy végül is nem könnyen, de mindenkit rávettünk arra, aki érintett kohéziós politikában, hogy érdemes együtt futnunk. De azt is tudjuk, hogy az utolsó 50 métert külön-külön fogjuk futni.

Maga a javaslat is így van összetéve, nem véletlenül, az Európai Bizottság ügyesen kitalálta. Az van belekódolva, hogy mi most ugorjunk egymás torkának, de ezt nem tesszük, pontosan azért, hogy a kohéziós boríték egészét megmentjük, és ne legyen forrásvesztés.

Úgyhogy egyelőre a dolog egyébként most jobban működik, mint működött fél évvel ezelőtt. Akkor még több szkeptikus ország volt. Mindenki felismerte, hogy fent kell tartanunk ezt az országcsoportot, és van értelme az együttműködésnek.

Hogy most ez spanyol-olasz siker, vagy kinek a sikere: azt gondolom, hogy... *(Jelzésre.)* Igen, 4:0. A spanyolok és az olaszok megkapták, ami kellett nekik. Most egyébként ez technikailag még úgy néz ki, hogy ami az ő bankjaikkal történik, az egyelőre terhelni fogja a büdjséjüket, csak amikor megalakul ez az európai felügyelet, ez az új rendszer, még idén, az utántól térünk csak át majd az ESM-ből történő bankmentésre. Tehát a garanciák benne vannak a rendszerben. Úgyhogy én azt gondolom, emiatt Angela Merkel is bátran mehetett pénteken 5 órára vissza a Bundestagba, ahol egyébként aztán meg is szavazták az ESM-et, illetve a szerződés módosítást.

Nézem, hogy még mire nem válaszoltam.

Az európai szemeszterben egyébként nem kell a költségvetési sarokszámokat előre egyeztetni. Ebbe az irányba mozog az Unió, de ebben a pillanatban erre még nincs kötelezettség.

KAP, közös agrárpolitika. Én megvédem, Braun képviselő úr, a közös agrárpolitikát. A közös agrárpolitika azért már jelentős reformon ment keresztül. Jelzem, hogy Magyarország szempontjából ez egy nagyon fontos bevételi forrás. Senki nem állítja, hogy nem lehet ésszerűbbé és életszerűbbé tenni, de az a célunk, hogy legyen megfelelő mennyiségű és minőségű egészséges élelmiszer a kontinensen, ne legyünk kiszolgáltatottak.

Van egy nagyon magas standardokkal dolgozó európai mezőgazdaság. A magyar mezőgazdaságban benne van a potenciál, hogy ezt tudja hozni. Ennek vannak világkereskedelmi összefüggései is, hogy el tudjuk-e várni ezeket a standardokat mondjuk a külvilágtól és az ide exportálóktól. Úgyhogy a helyzet nem egyszerű, de ebben a pillanatban, mivel mi nem szeretnénk lemondani az agrártermelésről, és hála istennek, ebben nagyon

komoly szövetségeseink vannak, az a célunk, hogy a közös agrárpolitikára fordított forrásokat megvédjük. És ebben egyébként az Európai Bizottság induló tervezete partner. A mi termelőink nincsenek hátrányos helyzetben, tehát ők az átlag körül kapnak jelenleg. Ezt szeretnénk fenntartani a jövőben is, hogy ezáltal tudjanak ők versenyképesebbek lenni, és azt, amit egy nemzetgazdaságban a XXI. században a mezőgazdaságnak el kell látnia, azt el tudja látni a magyar agrárszektor is.

A nettó befizetők, Szalay képviselő úrnak, mit szeretnének. Azért mi elég gyakran használjuk azt az érvet, hogy a kohéziós pénzek igen jelentős részben vándorolnak vissza hozzájuk, és márpedig a kohéziós politikát annak idején azért találták ki, hogy a felzárkózást segítsék, és hogy az eurót be tudják majd vezetni a tagállamok. Ezt gyakran elfelejtik, márpedig ezt azért találták ki annak idején, a déli országok csatlakozása után.

Szóval itt az nagyon fontos, hogy mi minden fórumon elmondjuk, hogy szükség van rá. És tulajdonképpen a nettó befizetők is tudják ezt, tehát azért nem arról van szó, hogy nekik érdekük lenne, mert ha érdekük lenne a periféria elszegényítése, azért a periféria elszegényítése annyira nem kifizetődő. Azért azt, hogy most már az ötödik ország szorul megmentésre, tudják, márpedig ez pénzbe kerül. Tehát az uniós mentőalapokba az eurózóna országoknak be kell fizetniük. Ez sokba kerül.

Ez okoz problémákat országokban, úgyhogy én azt gondolom, hogy ők sem tudják eltagadni, hogy márpedig a konvergenciára minden korábbinál jobban szükség van.

Az elnök úrnak utolsóként arra, hogy a csúcs záróközleménye hogyan reagál. Végül is magyar és lengyel erősködésként került be úgy a szövegbe, hogy ez a mostani dán, úgynevezett tárgyalási doboz, tárgyalási keret vagy problémalista tulajdonképpen csak egy alap és orientáló jellegű. Tehát mi nem fogadtuk el azt, hogy ez legyen az alap, a kiindulópont minden további egyeztetéshez, úgyhogy erősen felpuhítottuk, hogy mennyire örülünk mi annak, ameddig a dán elnökség eljutott. Köszönöm szépen, elnök úr.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönjük szépen. Tisztelt Bizottság! Lezárom a kérdéseket, és szavazást rendelek el. Remélem, minden képviselőtársunk olvasta az előttünk lévő jelentést. Most szavazunk róla. (*Firtl Mátyás jelzésére.*) Így van, 46 oldal. Köszönjük, alelnök úr.

Az általános vitára bocsátásról szavazunk. Ki az, aki általános vitára alkalmasnak tartja? (*Szavazás.*) 14 igen szavazat. Ki az, aki nem? (*Szavazás.*) 3 nem szavazat. Ki tartózkodik? (*Szavazás.*) 1 tartózkodással általános vitára alkalmasnak tartottuk.

Tisztelt Bizottság! Engedjék meg végül, hogy az államtitkár asszonynak és munkatársainak munkájuk elismerésül nem egy érmet, mert az nincsen, de egy fantasztikus kiadványt átadjak. (*Felmutatja.*) Ez a magyar Országgyűlés Európai ügyek bizottságának a saját kiadványa a COSAC-találkozóról angol nyelven, hogy az utókor számára is megmaradjon, és Ódor Bálintnak legyen egy fontos forrása, ha a következő könyvét írja. (*Ódor Bálint: Nem terveztem! - Derültség.*)

Emellett azonban azt is szeretném elmondani, hogy éppen júliusban bizottságunk 20 éve alakult, 1992-ben, és Györi Enikő államtitkár asszony volt akkor a motorja a bizottságunknak. És arra is emlékeztetem képviselőtársaimat, hogy a szabadon választott Országgyűlés első bizottsága mi voltunk, amely önálló kiadvánnyal jelent meg kezdetleges formában. Ezt is Györi Enikő szerkesztette.

Mindezt csak azért mondom el, hogy Ódor Bálintnak, ha könyvet ír rólunk, könnyebb legyen a forrás megtalálása. (*Derültség.*) Úgyhogy engedjék meg, hogy ezt átadjam! Bocsánatot kérek, mindenki tudja, hogy éppen az uniós elnökségünk alatt Ódor Bálint egyik munkáját ajánlottuk a lisszaboni szerződéssel kapcsolatban minden európai uniós képviselőnek, mondván azt, hogy mi nemcsak beszélünk a lisszaboni szerződésről, hanem mi tudjuk, hogy mi van benne, sőt, könyvet is írt az egyik munkatársunk. Ennek igazán nagy

sikere volt, és úgy tudom, hogy az „Év könyve” egyik címre jelölték, és meg is kapta ezt a címet. (*Ódor Bálint: Nem kapta meg.*) Úgyhogy gratulálunk Ódor Bálintnak!

Egyebek

Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy három dologról tájékoztassam önöket. Egyszer: holnap kerül megrendezésre az itt is szóba került közös agrárpolitikáról egy konferencia a Vidékfejlesztési Minisztérium és a Külügyminisztérium szervezésében. Erről mi, szervezők lemaradtunk, mint Európai ügyek bizottsága, ugyanakkor képviselni fogom bizottságunk álláspontját.

Másodszor pedig: 2012. július 8-9-én kerül sor a ciprusi elnökség parlamenti dimenziójának keretében a COSAC elnökségi találkozója Cípruson, ahol bizottságunkat én fogom képviselni. (*Derültség.*) A találkozó napirendjén a ciprusi elnökség prioritásai, valamint az Európa 2020 stratégia energetikai aspektusai szerepelnek.

És végül: bizottságunk soron következő ülésére előreláthatólag július 9-én, tehát jövő héten hétfőn kerül sor. A tervezett napirendi pontok: Magyarország 2013. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslat kapcsolódó módosító javaslatainak a megvitatása, valamint nagykövetjelöltek meghallgatása.

Köszönöm az államtitkár asszonynak és munkatársainak a részvételét. Igen termékeny bizottsági ülésünk volt. Kívánok mindenkinek jó egészséget, bizottsági ülésünket lezárom. Viszontlátásra!

(Az ülés végének időpontja: 12 óra 48 perc.)

Dr. Hörcsik Richárd
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Madarász Mária